

[Kurt Hansen]

i arbejdsløshedsloven lovmæssigt belæg for at lave disse meget skrappe restriktioner. Det, man gør, er rent administrativt fra arbejdsdirektoratets side at udsende stribevis af cirkulærer, som gør loven strammere og strammere, jo flere arbejdsløse der i realiteten bliver.

Hvis vi skal se på de grupper, som arbejdsløsheden rammer hårdest, er det jo i særdeleshed kvinderne, de unge og de langtidsarbejdsløse. Nu ved jeg godt, at der er mange kvinder blandt de langtidsarbejdsløse, og at der er mange unge blandt de langtidsarbejdsløse, så man kan ikke skille dem ud i tre af hinanden uafhængige grupper, men det er især disse grupper, disse marginalgrupper, som er meget stærkt udsat.

Hvis vi ser på, hvad der er gjort omkring kvindearbejdsløsheden, så tillod vi os fra VS' side at lave en beregning over, hvor mange af de job, som var med i regeringens beskæftigelsesplan fra august, der rettede sig ind omkring lige netop denne problematik. Det var ca. 6-8 pct. af de job, som var kvindejob. Nu er det ikke, fordi jeg anskuer meget snævert, hvad der er mandsjob, og hvad der er kvindejob, men vi ved, hvordan virksomhederne anskuer det, og vi ved, hvordan virkeligheden bliver. Derfor skal arbejdsministeren ikke, endnu i hvert fald, i middagsmagasiner, i TV-Avisen, i Kristeligt Dagblad, og hvor han ellers udtaler sig, sige, at han har gjort den helt store indsats i forbindelse med bekæmpelse af kvindearbejdsløsheden.

Omkring ungdomsarbejdsløsheden er det jo de helt traditionelle virkemidler, man kører på. Det er tilskud på tilskud på tilskud til kapitalejerne, man forsøger på at klare problemerne med her, kombineret med nogle former for kurser. Vi mener, at det er i orden at etablere nogle kurser i en kortere periode, men vi kan bestemt ikke acceptere, at man forsøger at løse arbejdsløshedsproblemerne ved at hælde penge ud i lommerne på kapitalejerne. Vi skaffer ikke én eneste arbejdsplads mere ved at blive ved med at proppe penge i det bundløse hul, der hedder kapitalejernes penge kister. Det hjælper ikke noget som helst.

Jeg synes også, jeg vil bruge lejligheden til at rette en kritik mod de kurser, vi indtil videre har set etableret for de langtidsarbejdsløse. Det har såvel i dagbladet Information som i regeringsbladet Aktuelt være trukket

frem, hvordan langtidsarbejdsløse efter 2½-3 år er blevet placeret på en skolebænk og overdænget med bunkevis af papirer, som intet har med deres situation som langtidsarbejdsløse at gøre. Jeg vil medgive med det samme, at det er rigtigt, at det kun er en lille del af de 29 kurser, arbejdsdirektoratet har tænkt sig skal etableres, der er kommet i gang endnu, men det kan ikke være rigtigt, at man fra direktoratets og ministeriets side kører en kursusordning ind på en sådan måde, at folk nødvendigvis flygter fra kurserne. Arbejdsministeren ved lige så godt som jeg, at der er massevis af de kurser, der har måttet nedlægges, fordi der ikke var søgning nok til dem.

Omkring jobtræningsordningerne, som vi tidligere har kritiseret meget kraftigt, skal jeg blot nævne, at vi går ikke ind for disse jobtræningsordninger, som igen betyder, at man fra statens eller kommunernes side skal begynde at hælde penge i kapitalejernes penge kister.

Omkring efterlønsforslaget skal jeg meget kort sige, at det minder noget om et forsøg på at klare strukturarbejdsløshedsproblemet og så den nedslidning, som finder sted i produktionen, med det her forslag, for hvis de langtidsarbejdsløse eller de ældre, der havde et ønske om at træde af noget tidligere, hvad der kan være meget berettiget på grund af, at de faktisk bliver nedslidt, måtte man have en langt højere dækning end den, som arbejdsministeren har lagt op til i sit forslag. Jeg skal blot henvise til VS' egen pensionsreform, som netop tager højde for disse problemer.

Regeringen har i det hele taget gjort meget lidt for at få mere arbejde i gang. Det er helt traditionelle virkemidler, man har brugt, og VS har igennem den beskæftigelsesplan, vi har lagt på folketingets bord og til diskussion i offentligheden, vist, at det kan lade sig gøre at etablere 100.000 arbejdspladser uden kapitaltilskud, uden tilskud, der kan kapitaliseres i det private erhvervsliv, og uden at det skader betalingsbalancen, som arbejdsministeren og regeringen i øvrigt er så bange for skal gå hen at blive skadet. Det er bevist igennem dette forslag, og jeg vil godt bede regeringen om, om ikke andet, så at modbevise det, hvis det ikke står til troende.

Lawaetz (FP):